

Nekromancia, ako okultná praktika, má svoj pôvod v starovekom Grécku. V dnešnom ponímaní je spojením špiritizmu a mágie, kde sa väčší dôraz kladie na mágiu, ako na získavanie informácií od ducha zosnulého, čo však tiež nie je vylúčené.

Nekromancia je charakteristická tým, že pri mágii využíva časti tela zosnulých (napr. lebku). V jej spojení so špiritizmom je však dôležitý vzťah k duchom, ktorý možno sledovať zvlášť v pohanských kultoch na Haity a v Papue Novej Guinei. Tu sa prakticky každý zosnulý uctieva v snahe nakloniť si jeho milosť, aby po prípadnej urážke nezachvátili človeka a nespôsobili mu chorobu, bolesť a nakoniec smrť.

V modernej, okultizmu otvorenej spoločnosti, však tiež možno stretnúť nekromantov, o čom svedčia materiály publikované na internetových stránkach. Dotkneme sa častí, ktoré sa týkajú iba vzťahu s duchmi.

Pole pôsobenia nekromantov, či inak nazývaných nekromágov, zahŕňa viacero úrovní. V prvom rade sú to bohovia, či démoni (z kresťanskej pozície môžeme otvorene tvrdiť, že ide jedine o démonov) smrti, ktoré pomáhajú nekromantovi uskutočniť svoju silu. Potom sú to duše mŕtvych, ktoré nenašli pokoj; ich si môže nekromant podriaďiť na službu. A nakoniec rôzni iní démoni. (K urs nekromanta in www.magiaeworld.narod.ru)

Kresťanstvo a okultizmus 6 - Nekromancia a Hypnóza

Napísal P. Lukáš Mizerák

Utorok, 26 Október 2010 03:30

Kresťanstvo a okultizmus 6 - Nekromancia a Hypnóza

Napísal P. Lukáš Mizerák

Utorok, 26 Október 2010 03:30

